

1 חוק הסדרים במשק המדינה (היטלים וארנונה), התשנ"א-1991

פרק א': היטל לקליטת העליה

1. פרשנות

(א) בפרק זה -

"הפקודה" - פקודת מס הכנסה;

"נישום" - יחיד וכן חבר בחברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א לפקודה;

"מס הכנסה" - לרבות מס על ריווח הון ומס שבח מקרקעין כהגדרתו בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963;

"מס בשיעור סופי" - מס שנקבע ששיעורו סופי, ללא זכות לפטור, לניכוי, לזיכוי, לקיזוז או להפחתה כלשהם;

"היטל" - היטל לקליטת העליה כאמור בסעיף 2.

(ב) לכל שאר המונחים בפרק זה תהא המשמעות הנודעת להם בפקודה, זולת אם נאמר במפורש אחרת.

2. ההיטל ושיעורו

(תיקון התשנ"ב)

על אף האמור בכל דין -

(1) נישום יהא חייב בהיטל בשיעור של 5% ממס הכנסה שהוא חייב בו לשנת המס, למעט מס בשיעור סופי;

(2) בעל מניות בחברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה שקיבל הלוואה מהחברה, יהא חייב בהיטל בשיעור של 2.5% על סכום הלוואה; לענין זה, "סכום הלוואה" - קרן הלוואה מחולקת ב-365 ומוכפלת במספר הימים שמיום קבלת הלוואה או תחילת שנת המס, לפי המאוחר שביניהם, ועד תום שנת המס או מועד החזרת הלוואה, לפי המוקדם שביניהם.

3. מקדמות

(א) נישום החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 175 לפקודה (להלן - מקדמות מס הכנסה), יהא חייב בתשלום מקדמות על חשבון ההיטל, בשיעור של 5% ממקדמות מס הכנסה שהוא חייב בהן; המקדמות ישולמו במועד ובדרך שנקבעו לתשלום מקדמות מס הכנסה.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) יחול לגבי נישומים שלגביהם השנה הקובעת, כהגדרתה בסעיף 174 לפקודה, קודמת לשנת המס 1991.

4. ניכוי במקור

(תיקון התשנ"ב)

(א) מי שחייב בניכוי מס הכנסה במקור מסכום המשתלם לאדם החייב בהיטל לפי סעיף 2(1), ינכה, בנוסף למס הכנסה, גם היטל בשיעור של 5% מסכום המס שהוא חייב לנכות וישלמו לפקיד השומה יחד עם המס שניכה.

(ב) המנכה במקור כאמור בסעיף קטן (א) יגיש דין וחשבון לפקיד השומה על סכום ההיטל שניכה, באותו טופס שעליו נדרש לדווח על ניכוי המס במקור לפי כל דין.

5. דין ההיטל

(א) הוראות הפקודה יחולו, בשינויים המחוייבים, על ההיטל כאילו היה מס הכנסה; ואולם החל בשנת המס 1994 לא ייחשב ההיטל כמס הכנסה לענין קביעת מקדמות כאמור בסעיף 175 לפקודה.

(ב) על גביית ההיטל יחולו הוראות פקודת המסים (גביה).

6. תחולה

תחולת פרק זה לגבי שנות המס 1991, 1992 ו-1993.

7. ביצוע ותקנות

(תיקון התשנ"ב)

(א) שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לענין מועד תשלום היטל לפי סעיף 2(2), ניכוי במקור, דיווח עליו והעברתו לפקיד השומה ולענין הגשת דין וחשבון לגבי הלוואה שעליה חל חיוב בהיטל כאמור.

פרק ב': היטל על שירותים מיובאים

8. תיקון חוק היטל על שירותים מיובאים

בחוק היטל על שירותים מיובאים ונכסי חוץ (הוראת שעה), התשמ"ה-1985, בסעיף 18(א), במקום "ט"ז בניסן התשנ"א (31 במרס 1991)" יבוא "כ"ד בטבת התשנ"ב (31 בדצמבר 1991)".

פרק ג': ארנונה כללית

9. העלאת ארנונה כללית

(א) לא תטיל רשות מקומית בשל נכס, ארנונה כללית (להלן - ארנונה) לשנת הכספים 1991 בסכום שיש בו העלאה מעל סכום הארנונה שהגיע כדין בשל אותו נכס בשנת הכספים 1990 כשהוא מוכפל בשלושה רבעים וצמוד בהצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לחודש דצמבר 1989 עד המדד שפורסם לחודש דצמבר 1990.

(ב) רשות מקומית לא תשנה לשנת הכספים 1991 הנחות כלליות בארנונה ותנאי תשלומה, לרבות התוצאות של אי תשלום במועד, לעומת אלה שנקבעו כדין לשנת הכספים 1990, אלא לטובת החייבים בארנונה.

(ג) רשות מקומית לא תטיל לשנת הכספים 1991 ארנונה על סוגי נכסים או על סוגי שימושים בנכסים שעליהם לא הוטלה ארנונה לשנת הכספים 1990.

(ד) שר הפנים ושר האוצר, או מי שהם הסמיכו לכך, רשאים -

(1) לקבוע בצו עד ליום א' באדר התשנ"א (15 בפברואר 1991) כי סכום הארנונה יהיה נמוך מן האמור בסעיף קטן (א), ובלבד שלא יפחת מן הסכום שהגיע כדין בשנת הכספים 1990 כשהוא מוכפל בשלושה רבעים;

(2) להתיר העלאת ארנונה בשיעור גבוה מן האמור בסעיף קטן (א) או בסכום גבוה מן הקבוע לפי פסקה (1), להתיר שינוי בהנחה או בתנאי תשלום או בתוצאות של אי תשלום במועד ולהתיר הטלת ארנונה כאמור בסעיף קטן (ג);

צו או היתר לפי סעיף קטן זה יכול שיהיו כלליים או לסוגים או מיוחדים, הן לענין הרשויות המקומיות, הן לענין הנכסים והן לענין החייבים בתשלום שעליהם יחולו הצו או ההיתר.

(ה) מי ששר האוצר ושר הפנים הסמיכו לכך יודיע לוועדת הכספים של הכנסת על כל היתר כללי או לסוגים שניתן לפי סעיף

זה, תוך 30 ימים מיום שניתן.

(ו) הודעה על היתר או צו לפי סעיף זה תפורסם ברשומות, ותחילתם תהיה ביום תחילת שנת הכספים 1991, זולת אם נקבע בהם אחרת.

10. תיקון פקודת העיריות

בסעיף 274ב לפקודת העיריות, בסופו יבוא:

"(ג) המועצה לא תטיל ארנונה על קווי תשתית ומיתקני חיבור; אין בהוראה זו כדי למנוע הטלת ארנונה על מיתקני ייצור, השנאה (טרנספורמציה) או איחסון הצמודים לקרקע; לענין זה - "קווי תשתית" - קווים עיליים או תת-קרקעיים להולכה או להעברה של חשמל, בזק כהגדרתו ב**חוק הבזק**, התשמ"ב-1982, מים, ביוב, נפט גלמי או מוצרי נפט, והקרקע שבה או שמעליה הם עוברים; "מיתקני חיבור" - עמודים, תיבות, ארגזים, גובים תת-קרקעיים, מאגדים, מסגרות ספק, תיבות הסתעפות, עוגנים ואבזרים אחרים שאליהם מחוברים קווי תשתית או שבהם הם מושחלים, והקרקע שמתחת למיתקנים אלה, ובלבד ששטח הקרקע שמתחת לבסיסו של מיתקן יחיד כאמור אינו עולה על 32 מטרים רבועים".

11. תחולה על מועצות מקומיות

הוראות סעיף 10 יחולו גם על מועצות מקומיות, וצו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950, צו המועצות המקומיות (ב), התשי"ג-1953, וצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958, יתוקנו לפי זה.

פרק ד': הנחות ממס

12. קיום תוקף²

(א) תקנות לפי סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, שתוקפן פקע ביום כ"ב בטבת התש"ס (31 בדצמבר 1999) יעמדו בתוקפן, כאילו לא פקע, עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000) ואין להוסיף להן או לגרוע מהן ישובים.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובי גבול הצפון), התשמ"ו-1985, יהיו בתוקף עד יום כ"ב בטבת התש"ס (31 בדצמבר 1999); שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להגדיל את שיעור ההנחה ממס לתושבי הישובים בגבול הצפון כקבוע בתקנות האמורות, ובלבד שההנחה המרבית לא תעלה על 15% מההכנסה החייבת של תושב כאמור, ולגבי תושב קרית שמונה - על 20% מהכנסתו החייבת.

13. הנחות ממס לישובים מסוימים

תוספת ראשונה

תוספת שניה

(תיקון התש"ס)

(א) בסעיף זה, "תושב", במקום פלוני - יחיד שמקום מגוריו הקבוע הוא באותו מקום.

(ב) על אף האמור לפי סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, לענין הנחות ממס -

(1) דין תושב אחד הישובים המפורטים בתוספת הראשונה כדין תושב אחד הישובים המפורטים בתקנות מס

הכנסה (הנחות ממס בישובי גבול הצפון), התשמ"ו-1985, למעט קרית שמונה;

(2) דין תושב אחד הישובים המפורטים בתוספת השניה כדין תושב אחד הישובים המפורטים בפסקה (1)

בתוספת השלישית לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל), התשל"ח-1978.

תוספת ראשונה

(סעיף 13(ב)(1))

אור הגנוז, בר יוחאי, געתון, זיו הגליל, יחיעם, יסוד המעלה, מירון, נתיב השיירה, עין יעקב, פקיעין החדשה, ראג'ר, שדה אליעזר, פקיעין.

תוספת שניה

(סעיף 13(ב)(2))

אבשלום, בטחה, בית הגדי, בית הערבה, בלדר צוקים, בני עצמון, גן אור, דקל, חד-נס, חולית, חמדת, טלמון, יבול, יפית, יתד, כוכב יעקב לרבות שכונת תל ציון, כמהין, כנף, כרם שלום, מיצד, מיצר, נאות הכיכר, נווה דקלים, נווה זוהר, נחליאל, ניר יצחק, נעמה, עוזז, עין חצבה, עין תמר, פאת שדה, פדויים, פריגן, קרית ספר-מודיעין עילית, שדה אברהם, שדמות מחולה, קלע-אלון, תלמי יוסף.

יצחק

שמיר

יצחק

מודעי

ראש

הממשלה

שר

האוצר

חיים

הרצוג

דב

שילנסקי

נשיא

המדינה

יושב

ראש

הכנסת

תיקונים: ס"ח 1365, התשנ"א (25.7.1991), עמ' 206;
ס"ח 1386, התשנ"ב (6.3.1992), עמ' 110;
ס"ח 1410, התשנ"ג (27.1.1993), עמ' 46;
ס"ח 1418, התשנ"ג (31.3.1993), עמ' 101 [התשנ"ג (מס' 2)];
ס"ח 1424, התשנ"ג (28.6.1993), עמ' 122 [התשנ"ג (מס' 3)];
ס"ח 1430, התשנ"ג (11.8.1993), עמ' 167 [התשנ"ג (מס' 4)];
ס"ח 1438, התשנ"ד (31.10.1993), עמ' 18 [חוק המניות הבנקאיות שבהסדר (הוראת שעה), התשנ"ד-
1993];
ס"ח 1445, התשנ"ד (9.1.1994), עמ' 51 [התשנ"ד (מס' 2)];
ס"ח 1460, התשנ"ד (25.3.1994), עמ' 130 [התשנ"ד (מס' 3)];
ס"ח 1474, התשנ"ד (22.7.1994), עמ' 253 [התשנ"ד (מס' 4)];
ס"ח 1484, התשנ"ה (7.11.1994), עמ' 4;
ס"ח 1502, התשנ"ה (3.2.1995), עמ' 107 [התשנ"ה (מס' 2)];
ס"ח 1601, התשנ"ז (31.10.1996), עמ' 2;
ס"ח 1607, התשנ"ז (7.1.1997), עמ' 43 [התשנ"ז (מס' 2)];
ס"ח 1707, התשנ"ט (25.4.1999), עמ' 135;
ס"ח 1734, התש"ס (7.4.2000), עמ' 155.

[2]

תיקונים: התשנ"א, התשנ"ג, התשנ"ג (מס' 2), (מס' 3), (מס' 4), התשנ"ד, התשנ"ד (מס' 2), (מס' 3), (מס' 4), התשנ"ה,
התשנ"ה (מס' 2), התשנ"ז, התשנ"ז (מס' 2), התשנ"ט, התש"ס.

//